

TAMBÉ VOLEM DIR LA NOSTRA

Un cop acabades les eleccions i davant d'alguns comentaris que s'han difós pel poble, els membres de la revista voldríem fer un petit aclariment sense ànim de polèmica.

Sovint se'ns qualifica com una revista partidista, sense independència i manipulada. Nosaltres estem molt cansats de sentir aquesta mena de comentaris sense fonament ni certesa que només tenen ànim d'ofendre, tocar els nassos i obstaculitzar la nostra tasca. Però és ben bé que cadascú forma la seva imatge segons les seves paraules. Per això, volem deixar ben clara la nostra postura. La revista "Roquerols", com molt bé saben els seus subscriptors, és una entitat sense ànim de lucre i encapçalada per un grup de joves que només pretén realitzar una tasca informativa i cultural per la gent de la Roca, un poble on, tret de les poques entitats i iniciatives pròpies que tots coneixem, s'ha demostrat clarament la manca de participació en qualsevol tipus d'activitat. Lamentem molt aquestes opinions negatives de cara a la revista que ens fan molt de mal. Si a sobre que treba-

llem sense rebre cap mena de recompensa, hem d'aguantar les calúmnies i crítiques falses, no és d'estranyar que quedem ben pocs membres a l'entitat i que ens veiem obligats a treure la revista cada tres mesos. A molts de nosaltres no se'ns pot classificar dins de cap partit polític, ja que la majoria no ens hem manifestat com a tal. De tota manera mai hem tancat les portes a ningú i estariem encantats de tenir noves incorporacions independentment de les idees i preferències polítiques que puguin tenir.

Molts de vosaltres, durant la pre-campanya, haureu rebut un butlletí signat pel Sr. Girbau que feia menció a un article d'opinió publicat a la nostra darrera revista sota el títol "Hi ha regidoria de cultura a la Roca?" signat pel Sr. Agustín Martínez i la Sra. Emília Ventura de l'Escola Pública Joan Sanpera de Corró de Vall. És evident que no tenim cap responsabilitat sobre aquest article. Creiem que la nostra feina és informar a la gent sobre el que passa al poble de la Roca i no pas amagar els desafortunats errors humans que es puguin produir. En-

tenem perfectament que una badada la pot tenir tothom i les nostres revistes en són un clar exemple.

Aquest article el vam llegir al Nou9 i vam creure que pel fet de fer referència al nostre poble era important publicar-lo. Per evitar especulacions sobre possibles comentaris nostres, vam decidir publicar el mateix article d'opinió. Vam trucar als sota-signants els quals ens van donar la seva aprovació. La decisió de publicar-lo va ser de tots els membres de la revista i anterior a la publicació del butlletí del partit polític on també va ser publicat.

Agrairíem que qualsevol crítica fós adreçada a nosaltres directament, en lloc de ser difosa pel poble ja que d'aquesta manera només s'aconsegueix enfonsar la revista, una revista del poble i per al poble que estem intentant aguantar.

Per concloure, volem recalcar que estem oberts a qualsevol mena de col.laboració o nova incorporació.

La Junta

5

CAL A VEGADES SER CEC?

Per instint humà busquem contínuament Què podem criticar i censurar?. Dels que ens envolten, dels que governen, i fins i tot dels que creen art amb el seu esforç. Ho portem dintre i difícilment ningú s'en salva d'aquest procés.

Jutgem discriminadament allò que veiem si no ens agrada i ho critiquem sevèrament. Home no ens hem pas d'enganyar, ho veiem amb els nostres ulls, diem, i també diem "Déu per això ens ha posat ulls a la cara" ... però també ens ha posat parpelles (això no ho diem) i molt tristament pot ser que tampoc ho pensem.

Disortadament i en molta freqüència, hi ha moments que es presenten situacions que no voldríem veure; quan les parpelles són més importants que els ulls. Es sàvia la persona que es dóna compta de quan cal mirar cap un altre lloc.

Tots nosaltres sabem, que existeixen ocasions en que la política contradiu el sentit comú. Senzillament les regles no encaixen. No es possible prendre una decisió equivocada, basant-nos en el que diu la llei, els llibre i fins i tot en el que diu la lògica. Quan ocorren aquestes classe de coses, la ceguera resulta ser beneficiosa.

No es amagar el cap sota l'ala perquè el que veiem ens afecta personalment si no que cal aplicar la ceguera per a tothom igual pels que ens són favorables i per aquells que valentment reconeixem que no ens ho són tant. No podem qualificar ni molt menys judicar si no abans tanquem les parpelles.

Per no entrar en conflictes, cal aclarir que no estem defensant l'anarquia, sols el sentit comú.

Sols obrant així, ens podem donar compte de que els sers que ens envolten també tenen ulls que hi veuen clar i que tothom pot jutjar lliurement, però també hem de pensar que com nosaltres "també tenen parpelles".

La ceguera a que em refereixo, grec pot ser profitosa, o al menys aquesta és la meva opinió.

Quimet Clascà i Martori